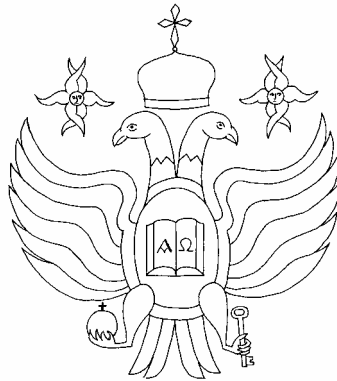

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALA

LA SFINTELE PASTI

2004

CATRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
SI POPORUL DREPTSLAVITOR
DIN ÎNTREAGA MITROPOLIE

*„Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat.
Paștile cele nouă și sfinte...
Paștile Hristos-Izbăvitorul...
Paștile care au deschis nouă ușile raiului,
Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.”
(Slujba Învierii, Laude)*

Prea Cucernice Părinte,

Iubiți frați și iubite surori,

H R I S T O S   A   Î N V I A T !

În viața noastră de creștini nici un moment și nici o sărbătoare din an nu sunt atât de așteptate ca Noaptea Sfințelor Paști, Noaptea Învierii. Și pe bună dreptate, căci în această noapte s-a pus capăt tiraniei și fricii noastre de moarte, boală pe care o purtăm cu toții. În această noapte Îl descoperim și Îl cunoaștem altfel pe Dumnezeu : că nu a vrut pentru noi răul și moartea. Știm că nu ne mai este frică de El, știm că ne iubește, știm că nu și-a cruțat Fiul pentru a ne putea rechema de la moarte la viață. Hristos poartă suferința morții noastre pe Cruce și ne trece cu Sine „din moarte la viață și de pe pământ la cer”, devenind El Însuși Paștele nostru.

În miez de noapte, uniți în rugăciune, cu inima străbătută de fiorul așteptării glasului care să ne cheme spre a lua Lumina sfântă, să-L primim și să-L lăsăm pe Hristos să intre și în sufletul nostru. Poate că înlăuntrul nostru este întuneric de fapte, de gânduri, de intenții, de lupte, de dorințe, de frică! Însă El vine și ne spune : „... Nu te teme; Eu sunt Cel-dintâi și Cel-de-pe-urmă și Cel-Viu. Mort am fost, și iată sunt viu în vecii vecilor, și am cheile morții și ale iadului.” (Apoc. 1, 17-18) Suntem nedumeriți și ce ne-am putea dori altceva decât să ieșim din moarte și din iad? Cum și care sunt cheile? „Eu sunt învierea și viața; cel care crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi; și tot cel ce trăiește și crede întru Mine, în veac nu va muri!...” (Ioan 11, 25-26) spune Hristos Martei și Mariei, surorile lui Lazăr cel mort de patru zile, pe care se pregătește să-l cheme afară din mormânt. Și ele au crezut! Iată ceea ce ne cere Hristos: **credința**. În Noaptea Învierii simțim că la credința noastră slabă Hristos adaugă mult har și ne simțim purtați spre înviere. Dar mai este și o altă cheie :

iertarea. Pe Cruce răsună rugăciunea lui Hristos către Părintele ceresc pentru cei care L-au răstignit sau au strigat răstignirea Lui, sau Îl vor răstigni, sau vor striga răstignirea Lui, pentru toți, din toate timpurile, a strigat și strigă pe Cruce : „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac” (Luca 23, 34). Pe Cruce și mai apoi înviind din mormânt, Hristos ne dăruiește și nouă puterea de a ierta și ne cere să iertăm. În câte rânduri nu ne spune Domnul că de nu vom ierta nu vom fi la rândul nostru iertați? Sau să-i iertăm și să ne rugăm pentru cei ce ne vatămă și ne prigonesc? Sau să iertăm pe cei ce ne fac nedreptăți? El pune cu încredere cheia în propria noastră mână. Apoi ne dăruiește puterea de a **iubi**, altă cheie care deschide porțile iadului și ale morții. Să căutăm îndemnul de a iubi pe celălalt pe care îl face de atâtea ori Hristos apostolilor : „Să vă iubiți unii pe alții. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, de veți avea iubire unii pentru alții” (Ioan 13, 34-35). Sau în ceea ce spunea mulțimilor care-L ascultau, zicându-le : „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce va urăsc... ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri... fiți voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este!” (Matei 5, 44-48). Vom găsi multe din aceste cuvinte și îndemnuri de viață pe care Hristos ni le-a dat spre hrana sufletului. Să lăsăm însă astăzi cele spuse sau scrise și să privim pe Hristos pe Cruce. Înaintea noastră, pe Cruce, a fost și este pentru veșnicie **Iertarea** însăși întrupată și răstignită, dăruită nouă și lumii prin rugăciunea lui Hristos. Înaintea noastră pe Cruce este **Iubirea** însăși răstignită și pe care mai apoi moartea și iadul nu o vor putea reține. Iată cheile vieții pe care le are Hristos și pe care ni le-a dăruit. Căci din mormânt a izvorât iertarea pentru noi și iubirea jertfelnică a lui Hristos n-a putut fi cuprinsă de moarte. În iubirea și-n iertarea lui Hristos **să credem!** Și să le cerem pentru a gusta din viața cea de nesfârșită bucurie de care ne împărtășim la fiecare Sfânta Liturghie. Semnul iubirii și al iertării pe care Tatăl prin Hristos ni le dă, îl avem aici pe pământ în Sfânta Împărtășanie, pe care Sfântul Vasile cel Mare o numește în rugăciunile Sfintei Liturghii „merinde pentru viața veșnică”.

Și dacă astăzi Hristos seamănă sămânța învierii în noi prin Învierea Sa, să nu-L uităm, să nu-L neglijăm. Să avem încredere în Hristos, să i ne încredințăm nemaitemându-ne pentru noi înșine, să iubim, și prin El să ne putem încredința și celorlalți, să îi putem ierta și iubi, să ne putem jertfi pentru ei, convingându-ne tocmai în El că „ceea ce se mistuie în iubire nu moare, ci înviază a treia zi”. „Când nu putem înălța inima noastră spre El în

rugăciune, să căutăm spre Hristos Cel de jos"*, acolo unde în fratele nostru, omul, Hristos așteaptă un pahar de apă, o bucată de pâine, o privire iubitoare spre alinarea sufletului, un gând bun, o mână întinsă, care pot fi semne ale învierii noastre. Hristos ne așteaptă uneori „*mai jos de noi înșine, în mădularele Lui cele mai suferinde, cele mai disprețuite*”*, pentru a ne întâlni. Să îndrăznim să privim și să trăim cu Cel și pentru Cel ce este Paștele nostru, Hristos.

Nu pot să nu vă amintesc de frații noștri care au murit în Spania, la Madrid, vinovați doar de dorința de a trăi. Cred că ei sunt pentru noi mărturia vie că lumea în care trăim are mai mult ca oricând nevoie de rugăciunea noastră a tuturor. O rugăciune în adevărul de viață dătător al lui Hristos Cel care are cheile morții și ale iadului - în care mulți doresc să vadă lumea de azi - și anume cel al iertării și al iubirii, fără de care lumea noastră nu va mai putea trăi.

Vă doresc dumneavoastră tuturor, preoților care slujesc sfintelor noastre altare și pe dumneavoastră, împreună cu familiile lor, Sfinte Paști cu multă bucurie și lumină. Anul acesta creștinii din toată lumea prăznuiesc Sfintele Paști la aceeași dată. Nu vă sfiți să vă salutați între dumneavoastră, acolo unde trăiți, printre ceilalți creștini și nu pierdeți ceea ce am învățat și am mărturisit împreună cu strămoșii noștri în zilele Sfintelor Paști, salutându-ne cu cel mai frumos și încurajator cuvânt : **Hristos a înviat!** și răspunzând **Adevărat a înviat!** Pe acestea vă îndemn să nu le uitați din cauza lumii în care trăiți și așa să îi învățați și pe copiii dumneavoastră. În aceste cuvinte se cuprinde toată taina credinței noastre în Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului devenit din iubire pentru noi Fratele nostru și Mântuitorul nostru.

H R I S T O S   A   Î N V I A T !

† Mitropolitul Iosif

Paris, Sfintele Paști
2004

---

* Expresii după: Un moine de l'Eglise d'Orient, *Au cœur de la fournaise*, ed. Cerf, Paris 1998 ; Marko Ivan Rupnik, *Cuvinte despre om*, ed. Deisis, Sibiu 1997 ; Olivier Clément, *Anachroniques*, ed. Desclée de Brouwer, Paris 1990.